

VESTI IZ SLOVENIJE

JEZUITSKI SUPERIOR V LJUBLJANI. — Vest iz Ljubljane pripoveduje, da so tam zaprli predstojnika jezuitskega samostana patra Ludovika Lederhase. Vest je privatna in je torej ne moremo kontrolirati. Povdariti pa moramo, da ne pride v komunistične liste nobena taka vest. Svoja dejanja proti cerkvi skrivajo. Kadar bo Tito spet povabil ameriške protestantske pastore, da pridejo gledat svobodo Cerkve, ne bodo ničesar zvedeli o zaprtih duhovnikih. Tudi na to moramo biti pozorni ob vestih o zaprtih duhovnikih, da nekatere zapro za cele mesece, potem pa izpuste, ne da bi kdo vedel, zakaj so bili zaprti. Namen pa je ljudstvo in duhovščino držati v strahu. Vse seveda radi prevelike svobode, ki je zasijala pod Titom.

MARIBORSKI ŠKOF Jožef Tomažič je znova nevarno bolan. Enkrat ga je že prej priz-

dela kap, pa je okreval. Sedaj spet leži in je malo upanja, da bi zapustil bolniško posteljo. **SELO PRI LJUBLJANI** ima mal samostan sester karmeličank. Te so morale že kmalu po prihodu "osvoboditeljev" partizanov prepustiti del samostana "ljudski" oblasti. Sedaj pišejo iz Ljubljane, da so se morale te sestre vse izseliti. Ne pozabimo, da je taktika slovenskih komunistov v tem, da polagoma, počasi, korak za korakom odstranjujejo vse, kar je med Slovenci krščanskega. Ne upajo napraviti vsega na enkrat, ker bi bil odpor prehud. Toda dosledno zadajajo nove in nove udarce katoličanstvu z namenom, da tako dosežejo v daljši dobi razkristjanjenje. Značilno je naprimer, da kljub ločitvi Cerkve od države, vendar v Ljubljani država še vzdržuje profesorje na bogoslovni fakulteti ljubljanske univerze. Tudi tu si ne upajo naenkrat izpeljati z ad njega

(Dalle na 3. strani)

Nepopisne težave slovenskih beguncev v Nemčiji

Eschwege, 22. oktobra, 1948. Ker se ni naš položaj še doslej nič izboljšal, smo morali storiti, kar nam je edino še ostalo, da bi obratni potovanje sveta na nas, začel smo z gladovno stavko. Moram reči, da ima ameriški komandant neverjetno veliko razumevanja za nas slovenske trpine. Ves čas pred in med stavko se je zanimal za nas in nam skušal pomagati. Stavka je bila sprejeta na skupnem sestanku vseh taboriščnikov, vseh narodnosti z veliko večino. Udeležili so se je razen devetih vsi Slovenci. Oproščene so bile stavke vse doječe in noseče matere in bolniki. S stavko smo začeli 29. septembra in jo končali 4. oktobra.

To kar smo v prvi vrsti hoteli, smo dosegli, namreč pozornost javnosti in odločujočih ljudi za naš poseben slučaj, ki ni nič drugega kot posledica gole hudobnosti in malomarnosti uradnikov IRO. Časnikarji so nas pridno obiskovali in poročali o tem izrednem primeru. Vse tukajšnje radijske postaje so poročale o nas in naši stavki. Celo postaja Leipzig je 10 minut govorila o naši stavki in obsojala početje IRO z begunci. Takoj prvi dan ob začetku stavke smo razposlali spomence na vse oblasti, ki nam lahko pomagajo. Zelo se je zavzel za nas glavni ameriški komandant general

Clay. Takoj, ko je prejel našo brzojavko, je dal nalog IRO naj uredi zadevo.

Ko je stavka trajala že šest dni, je IRO poslal dva uradnika, ki sta se začela pogajati z našim odborom. Končno so v toliko pristali na naše zahteve, da smo dobili položaj beguncev vsaj začasno in nam obljubili, da nas bodo ponovno zopet zaslili radi končnega sprejema v IRO. Ta komisija je res že prišla in začela z zasliševanjem. Doslej je zaslišala vse Hrvate in Srbe. V ponedeljek pridemo na vrsto tudi Slovenci. Vsi pričakujemo, da nam bodo popravili krivico, ki so nam jo napravili v Italiji. Pričakujemo tudi komisijo iz Ženeve, ki bo zaslišala tiste, ki še nimajo končne rešitve glede svojega begunskega položaja.

Iz Argentine smo dobili 9 bonov za nakup razne prehrane. Kakor izgleda jih bomo zelo težko vnovčili. Pišejo nam, da se zelo brigajo za nas in da imajo zagotovila, da se bo naše vprašanje kmalu ugodno rešilo.

Danes smo začeli z razdeljevanjem paketov ameriškega rdečega križa. Za vse je še nekaj, le za uboge moške nič, kakor po navadi. Kakor izgleda, bomo prezimovali v Nemčiji. Večina, nas nimajo zimske obleke, nobenega izjema pa ni, da bi jo mogli kje dobiti. Vsi s strahom pričakujemo kaj bo še z nami Z. 20. t. m. se je odprla zračna pošta v Nemčiji. Smo vsi zelo zadovoljni, ker sedaj vsaj lahko pišemo, prijateljem širom sveta, posebno Vam v severno in prijateljem v južno Ameriko. Kakšen bo uspeh novih zaslišanj in dela komisije, Vam takoj pišem. Obljubili so nam, da nam bodo vse akte hitro reševali. Pravijo, da sta med vsemi slučajji, ki so jih doslej pregledali, samo dva slučaja nejasna. Upamo torej, da bo dobro.

Veliko smo hudega prestali v teh treh letih begunstva. Tako hudo kot naj je sedaj, pa nam vendarle še ni bilo odkar smo morali zapustiti domovino. Pričrno pozdravljamo vse ameriške Slovence. — Vaš Janez Kl.

MOGOČEN KONCERT GLASBENE MATICE V CLEVELANDU

Nedeljski koncert Glasbene Matice je in bo ostal gotovo kot najmočnejša slovenska kulturna prireditev v letošnji sezoni. Pevski zbor, pod vodstvom dirigenta g. Zormanja je bil na višku. Solisti, Louis Bele, Josephine Petrovič in Emily Mahne, Frank Bradac, John Nosan, Anne Safran, Carolyn Budan in Josephine Milavec-Levstik so dovršeno odpeli svoje partije. Predvajali so skladbe: A. Jobst: Mi smo mladi, I. Zorman: Vprašanja A. Foerster: Gorenjski slavček (Uvod in Ave Marija), G. Bizet: Habanera iz opere Carmen, I. Zorman: Nekje v Franciji, G. Rossini: Arijia iz opere Seviljski brivec, F. S. Vilhar: Kam. I. Zorman: Dekliška pesem, slovenska narodna: So ptički skup zbrani, M. Tome: So se rožice v gartelu zalovale (koroška), P. Kernjak: Mam pa majheno kajžo (koroška), A. Nedved: Serenada, P. Jereb: Moj fantič, F. S. Vilhar: O vstani sonce moje, L. Wilson: Čaromena, A. Thomas: Ve ptice la stavice iz opere Mignon, O. Straus: Dvošpev iz opere Valčekov čar, Koroška narodna: Spet ptice pojo, J. Straus: Pri-povedke iz dunajskih gozdov, G. Donizetti: Zbor iz Lucia di Lammermoor, A. Foerster: Naše gore.

Piano solo je izvrstno odigral Vera Milavec-Slojko in skladbi Chopin: Scherzo in B-Flat Minor in De Falla: Ritual Fire-Dance.

Že ta program kaže, da so dirigent in prireditelji zajeli silno obširno glasbeno polje in napravili ne le pevski koncert ampak glasbeno manifestacijo, ki je odgovarjala najbolj razvijemu okusu in največji zahtevnosti.

Nemogoče je v kratkem poročilu zajeti vse lepote pevskega in dovršenosti glasbenega podajanja posameznih izvajalcev in vseh prireditev. Lahko rečemo samo to: Glasbena Matica je s tem koncertom znova utrdila svoj sloves najboljšega slovenskega pevskega ansambla, odlično združenje glasbenikov in umetnikov, ki morejo nastopiti v vsaki dvorani, pred najbolj izbirčno in glasbeno izobraženo publiko.

Clevelandski Slovenci in prijatelji Glasbene Matice so tudi nagradili pevce, pianistino, soliste in dirigenta z viharim odobravanjem in pokazali s svojo obilno udeležbo polno razumevanje za ogromen trud in vztrajnost, ki ga pevci in drugi umetniki žrtvujejo, da morejo izvajati ni podajati najlepše in najtežje umetnije. Avditorij Narodnega doma in galerija sta bila nabito polna hvalečnega poslušalstva. Nedeljski koncert bo vsem, ki so ga silili, ostal trajen užitek in najlepši spomin. Naj bi ga ponavljali, če se le da.

SPOMENITE SE NAŠIH BEGUNCEV V TUJINI S KAKIM DAROM!

Ne odlašajte!

Nabavite si BESEDNJAK DR. KERNJA dokler je še zaloga. Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete \$5.25 v ameriških dolarjih. Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, O. U. S. A.

De Gaulle je zmagal

Pariz. — Stranka generala De Gaulle je zmagala pri nedeljskih francoskih volitvah v zgornjo zbornico. Po vladnih podatkih je De Gaulle dobil 99 sedežev, radikalni socialisti 50, socialisti 48, komunisti 16, Katoliška stranka 15 druge stranke pa še manj. De Gaullejevi ljudje pa trdijo da imajo po dosedanjih izidih že preko 120 mandator. Značilen je poraz komunistične stranke, ki je imela doslej 84 mandator, pa je padla na 16.

De Gaulle bo sedaj zahteval, da se razpusti parlament in razpišejo volitve.

Sami oficirji vladajo sedaj v Peru

Buenos Aires. — Odstavljeni predsednik republike Peru je prišel v Argentino, kjer bo prebival kot politični begunec. Po-vedal je, da ni bilo nikakega vzkroka za vstajo. Dolžil je stranke Apra, da je prestopila vse meje politične agitacije in da je imela zelo tesne stike s komunistično stranko. Bustamante je povdaril, da ambasador, ki je prišel v Peru ni imel nikake zveze in nikake krivde na vstaji.

Lima. — Republika Peru je dobila sedaj popolnoma vojsko vladno. Predsednik republike je general Odría, v njegovi vladi pa en admiral, dva generala in pet polkovnikov, večinoma mladi ljudje, ki so bili doslej nepoznani v političnem življenju in javnosti. Delegacija republike Peru pri Zvezi Narodov v Parizu je odstopila.

Razne najnovejše svetovne vesti

NANKING, KITAJSKA. — Komunistične sile so vdarile iz severne Kitajske skozi veliko obzidje proti pokrajini Yutien 85 milj vzhodno od Pekinga. Predsednik republike Chiang Kaišhek je imel poseben nagovor na narod in parlament, v katerem je priznal polom svoje vojske v severni Kitajski in Mandžuriji a obenem izjavil, da komunistom ne bo popustil, da s komunisti ne bo iskal nikakega miru in nikakega premirja in ne bo z njimi sklepal nikakih sporazumov. Napovedal je, da bo vojska na Kitajskem trajala najbrže še nadaljnih 8 let, a pozval je kitajski narod, da mora vzdržati v tej borbi, ker ni nobene druge rešitve, kot bojevati se vse dotlej, dokler ne bodo komunisti potolčeni na bojnem polju. Predsednik je govoril tudi o neuspehu, ki ga je doživela vlada s svojimi gospodarskimi in finančnimi reformami in je izjavil, da bo znova poskušal urediti te dve težki vprašanji. Komendant vladnih trup v severni Kitajski general Fu Tso-Yi je dobil generalna pooblastila, da lahko neomejeno odloča o načinu bojevanja proti prodirajočim komunistom, ki imajo sedaj odprto pot tudi do Nankinga.

MOSKVA. — Ruska proslava 31. obletnice boljševiške revolucije je bila v znamenju popolne pripravljenosti sovjetske vojske za nove borbe. To je posebno poudarjal maršal Timošenko, glavni komendant sovjetskih armij v drugi svetovni vojni. On je z Leninovega spomenika govoril vojski in narodu. Obtoževal je Aglijo in USA, da pripravljata novo svetovno vojno, obenem pa zahteval, da mora Sovjetska Unija vedno dopolnjevati svoje oborožene moči in sovjetska vojska mora biti vsak čas pripravljena za udar. Stalina je zastopal zunanji minister Molotov, ki je tudi sprejel mimohod in pozdrav vojske. Vojna parada je bila mogočna, ni pa pokazala nič novega, razen v zrakoplovstvu, kjer so Sovjeti hoteli dokazati in pokazati zunanji zastopnikom vse tipe vojnih zrakoplovov od največjih štirimotornih pa do najhitrejših malih borcev. Amerikanci lanske leto na to parado niso bili povabljeni, letos pa so bili in so prisostvovali v imenu ambasade atašeji vojske, mornarice in zrakoplovstva USA.

PARIZ. — Zapadne sile so zmagale v političnem odboru Združenih narodov s svojo resolucijo, v kateri ugotavljajo, da sovjetski sateliti ogrožajo mir na Balkanu a tem, da pomagajo in vzdržujejo grške komunistične upornike. Resolucija je bila s 47 glasovi sprejeta, proti ni glasoval nihče. Sovjetski delegati so namreč bili tako razjarjeni, da so enostavno izjavili, da ne bodo sodelovali in so zapustili dvorano. Za njimi so šli tudi zastopniki držav sovjetskega bloka. Resolucija imenuje Jugoslavijo, Albanijo in Bulgarijo kot tiste države, ki ogrožajo mir na Balkanu. Sovjetski delegati so v razpravi z vsemi močmi pobijali resolucijo tako, da jih je predsednik odbora belgijski zunanji minister Spaak ponovno grajal in imenoval enkrat za sistematične sabotarje dela v odboru. Ko so pa videli, da ne morejo prepričati nikogar, so raje sejo zapustili kot da bi oddali svoje protiglasove.

Kako tržaški Slovenci gledajo na volitve v Ameriki

Tole pismo smo dobili žal šele na dan volitev, tako, da ga pred volitvami nismo mogli objaviti. Ker pa lepo kaže kako Slovenci v Trstu kot predstavnici demokratične razmere v Titovem raju prav od blizu sodijo, je pismo zanimivo tudi po volitvah. Pismo se glasi:

Poslanica Slovincem, Hrvatom in Srbom Ameriških druž. Držav.

Rojaki. Slov. Demokratska Zveza za Svobodo. Tržaško Ozemlje v Trstu kot predstavnica demokratičnih nekomunističnih Slovencev, Hrvatov in Srbov tega Ozmolja in edina svobodna politična organizacija na vsem slovenskem jugu Evrope, pošilja Vam svoj bratski pozdrav.

Mi se borimo na tem skrajnem koščku naše zemlje za narodni obstoj in za naše narodne pravice ter za ohranitev Svobodnega Tržaškega Ozmolja, ki je garancija miru in sprave med italijanskim in slovenskim svetom. Borimo pa se tudi za večna načela demokracije in svobode, za prostost človeka in za njegovo dostojanstvo. Borimo se proti duhovnemu, telesnemu in gospodarskemu suženjstvu, v katero je komunizem vklebil naše brate Slovence, Hrvate in Srbe tam preko v Jugoslaviji, brez razlike stanu, od najpreprostejšega rolnika do visokega delavca, in ravno zato, da rešimo naš narod razkrajajočega komunističnega vpliva, ki je ubijal v njem vse njegove najvišje vred-

note, pričeli smo pred letom in pol s svojimi skromnimi sredstvi naše demokratsko gibanje. Samo mi, ki smo žive, neposredne priče tu tik ob meji Jugoslavije in železnega zastora, smo mogli spoznati vso kruto razdirajočo silo komunističnega režima, ki je vrgel naše brate v duševni obup, v moralno anarhijo in v črno gospodarsko bedo in pomanjkanje, kakor ga ni poznala zgodovina niti v dobi najhujšega staroveškega robstva. Razen tega se je grozotni strah pred ječami in vohuni zvalil kot mora na jugoslovanske narode, tako da beže ljudje vseh stanov od dneva v dan iz onega komunističnega "raja," tvegač pri tem tudi življenje, samo da dosežejo prostost. Oni pa, ki so doma, ker ne morejo bežati, podobni so živim mrtvecem, ki hodijo nemi kot sence po mestih in vaseh, ker si ne upajo javno govoriti, da ne bi padli v mrežo vohunov in ovaduhov, ki so stebri totalitarnega komunističnega režima.

Vi rojaki stojite pred političnimi volitvami, ki so v tem zgodovinskem trenutku svetovno važnega pomena za vse človeštvi. Na veliki ameriški narod in na Vas so uprte oči celega sveta, ki pričakuje od Amerike tudi moralne pomoči in vzpodbude, ki bo pomagala tudi jugoslovanskim narodom, da zlojmo okove komunizma, ki je tuj in nepojmljiv slovenski duši in mišljenju.

Mi, ki se borimo tu na prvih postojankah za svobodo in človeške pravice, naše in Vaše, Vas rotimo, rojaki, v tej odločilni uri, da strnete svoje vrste okoli prapora svobode in da greste v volilno borbo proti razkrajajočemu komunizmu in vsem njegovim izrodkom, ki nastopajo tudi pri Vas pod krinko progresivne demokracije.

Ta naš odkritosrčen poziv je izraz našega globokega prepričanja, da je komunizem grobokop slovanstva in človeštva. Ta poziv je ob enem obupen krik sto in sto tisočev po celem svetu od komunizma razpršenih jugoslovanskih bratov in sestra ter milijonov in milijonov slovenskih ljudi, ki čakajo odrešenja izpod tujega, komunističnega jarma. K temu odrešenju tudi Vi pripomorete, kadar oddaste svoje glasove možem, ki so pripravljeni tudi za največje žrtve držati visoko zastavo svobode, človečanstva in pravice.

Trst v oktobru 1948. Za Slo-venko demokratsko Zvezo predsednik Dr. Josip Agneletto.

Začne se borba za znižanje cen in civilno enakost

Washington. — Podpredsednik Alben Barkley je povedal časnikarjem, da bo nova administracija izpolnila do najvišje mere svoje obljube, predlagala razveljavljanje Taft-Hartley zakona, zahtevala znižanje cen življenjskih potrebščin in uveljavila Trumanov predlog o enakopravnosti vseh državljanov. Napovedal je tudi to, da bo ostala zaščita stanarin tudi po 1. marcu 1950.

Barkley in senator Lucas sta toplo povabila južno demokracijo, naj sedaj pozabijo na prošle spore in naj se združijo v enotno ekipo za izvršitev velikih nalog, ki čakajo federalno administracijo Združenih držav.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Huda nesreča. V nedeljo popoldne se je hudo ponesrečil pri nogometni igri v Gordon parku na 72. cesti Rudolf Yartz, 7009 Hecker Ave., star 17 let. Zlomil si je desno roko dvakrat in tudi sicer je po telesu zelo obtočen. Leži v Glenville bolnišnici. Tam ga prijatelji lahko obiščejo. Pridnemu fantu, ki je bil dve leti raznašalec Ameriške Domovine, želimo hitrega okrevanja.

Na ples vabijo. Modern Crusaders kegljači prirejajo ples v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. v petek zvečer ob osmih. Igral bo izvrsten orkester Frankie Mullec same vesele polke in valčke.

St. Clair bo okrašen. Trgovci na St. Clair Ave. so imeli v ponedeljek sejo in so sklenili, da bodo tudi letos okrasili St. Clair Ave. od 60. do 76. ceste. To akcijo vodi klub trgovcev v okviru Ameriške Legije Post 273. Trgovci bodo dobili prošnje naj darujejo za okrasitev. Zastopniki odbora jih bodo obiskali v tem in prihodnjem tednu. Prihodnja seja odbora za okrasitev bo 15. nov. ob 8:30. Vsi trgovci dobrodošli v prostorih kluba na vogalu 62. ceste in St. Clair Ave. (bivša Knausova dvorana).

Sedma obletnica. V sredo bo v ceki sv. Vida ob 6:30 maša za pokojno Barbaro Tome v spomin sedme obletnice njene smrti.

Cestitke Lauschetu. Mr. in Mrs. J. Zeleznič iz San Pedro, Kalifornija, iskreno čestitata Franku Lauschetu k njegovi izvolitvi za ohijskega guvernerja.

Lepe jaslice. V Grdinovi prodajalni, 6113 St. Clair Ave. lahko vidite krasne jaslice, ki jih imajo veliko zalogo v različnih cenah. Bodo zares okras vsaki slovenski hiši. Istotam dobite tudi vsake vrste razglednice za praznike in druge.

Druga obletnica. V četrtek ob 7:15 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Frances Prince v spomin druge obletnice njene smrti.

Prva obletnica. V četrtek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Mary Hočevar v spomin 1. obletnice njene smrti.

Se na mnogo let. Poznana Mr. in Mrs. John Komin, 877 E. 73 St., sta večer praznovala 39-letnico srečnega zakonskega življenja. Čestitamo in jima želimo, da bi zdrava in zadovoljna dočkala 50-letnico.

Vstaja v komunistični Severni Koreji

Seoul, Koreja. — Vlada Južne Koreje pravi, da je dobila poročilo, da je v severni Koreji pod sovjetsko kontrolo nastala vstaja, ki so jo komunistične čete v krvi zadušile. V medsebojnih bojih je po poročilih padlo nad 6000 oseb. Vzrok vstaje je pomanjkanje hrane in obleke. V južno Korejo je pribežalo več sto oseb, ki popisujejo strašno stanje pod sovjetskim režimom.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave., Cleveland 2, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	NOVEMBER	1948
S	M	T
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;

\$5 for 6 months; \$3 for 3 months

Canada and all other countries outside United States \$10

per year. \$6 for 6 months, \$3.50

for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 220 Tues., Nov. 9, 1948

Pozdravljamo Lauscheta kot zmagovalca

O dveh čudodelnikih piše te dni časopisje v Ameriki. Izgleda, da je pokojni Roosevelt poznal Trumana, ko ga je imenoval za svojega podpredsednika, kot pa vsi politični uredniki, volilni računarji, diplomati, njegovi nasprotniki in prijatelji. Truman je izvršil z uspehom politično čarovnijo, ki mu je nihče ni pripisoval, dobil je volitve, izvoljen je on in njegova večina v kongresu.

Menda bo pa kar drugi za njim po teh volitvah naš Frank Lausche, ki je izšel iz volitev s takim izidom, ki je presenetil vse napovedovalce in politične preroke. Lausche je človek druge narave in drugega kalibra kot Truman. Nihče mu ni upal oporekati, da ima voditeljske lastnosti, kot so to delali Trumanu, nihče si ni upal trditi, da ni Lausche zelo nevaren tekmeč kadarkoli se pojavi na politični pozornici. Vendar si tudi njegovi najboljši prijatelji niso upali soditi, da bo Lausche zmagal s tako večino v državi, ki je bila po sodbi javnosti republikanska trdnjava in ki bi jo mogel osvojiti Lausche le s svojo izredno privlačno osebnostjo, pa še to le za tako malo razliko glasov, če njegovi prijatelji dobro poprimajo in njegovi nasprotniki ne gredo strnjeno proti njemu.

Lausche je dosegel mnogo več. Oprezen kakor je, se je pri preliminarnih volitvah komaj v zadnjem trenutku odločil, da sploh nastopi. Dasi se proglašava vedno za neodvisnega demokrata, vendar ni do zadnjega upal tvegati kandidature proti vodstvu državnega odbora stranke, ki je postavilo drugega kandidata.

Ko so preliminarne volitve pokazale, da demokratični volilci odločno žele imeti Lauscheta na listi, je bila šele situacija odločena, Lausche je z vsem upanjem v zmago vodil volilno kampanjo in njegovi uspehi so rasti od tedna do tedna. Vendar so se poznavalci razmer zelo bali, da bi mogla republikanska poplava uničiti mnogo sadov njegovega dela. Zato je bila volilna agitacija v Ohio najživahnjša vse do zadnjega dne.

Moramo pri tej priliki pohvaliti Slovence. Letos so zopet poprijeli kakor je treba. Ne samo, da so volili vsi, razen par zagrizenih komunistov in njihovih sopotnikov, ampak je bil vsak naš človek, možje in žene, tudi deloven in vnet agitator. To kažejo prav lepo tudi volilni izidi v okrajih kjer so slovenske naselbine. Slovenci so se pokazali res zavedni in vestni. Lauschetov uspeh je v precejšnji meri sad tega dela.

Sicer pa je Lauschetov uspeh posledica njegovega velikega vpliva na ljudske množice in njegove neugane pridnosti v volilnih pripravah. Pokazala se je tudi velika disciplina in zrelost v strankinih vrstah. Tudi tisti ljudje, ki so v stranki sami bili proti Lauschetu, so sedaj, ko je bilo treba rešiti strankinega mandatarja, šli in ga volili brez ozira na prejšnje spore, ki so jih z njim imeli in celo brez ozira na to, da se je celo med kampanjo Lausche včasih pritožil nad prehodno strankarsko kontrolo ter ponovno povedal, da stoji na stališču, da je kot državni funkcionar samo zastopnik vseh državljanov in mora samo objektivno presojati vsako državno zadevo brez vsakih posebnih strankarsko-političnih oči.

Lausche je govoril narodu o narodnih stvareh in vprašanjih odkrito in naravnost. Povedal je kaj o vsaki stvari misli, ni se bal očitkov in je vsako stvar lepo mirno pojasnil, pa naj je bilo pojasnilo že popolnoma v njegovo korist ali pa ne. On ima dar, da govori povprečnemu Amerikancu v njegovem jeziku na način, ki ga vsak razume. Pojasnjuje tako, da imajo poslušalci vtis, da je bil iskren in da hoče prav in dobro, pa če že soglašajo z njim v celoti ali pa ne.

Vse to je dalo Lauschetovi kandidaturi zmago, ki je vse presenetila. Lausche je v teh volitvah zrasel v osebnost prvega reda v Ameriki. Njegovo ime odmeva po vsej Ameriki in bo še odmevalo prihodnje tedne, ko bodo raziskavali vzroke Trumanove zmage in Deweyevega poraza. Že sedaj lahko rečemo, da je državo Ohio prinesel v Trumanov tabor Lausche in nihče drugi. To bodo pokazale tudi končne preiskave volilnih izidov. In Ohio je bila precej odločilna za zmago v vsej federaciji.

Daj Bog, da bi tako obnovljena Lauschetova politična pot šla v bodočnosti vedno naprej in navzgor. Bo to prav za Ohio, za Ameriko in za nas Slovence v Ameriki. Da pa bo tako, je treba, da trdna povezanost med večino ohijskega volilstva in njenim zastopnikom, ki je sedaj zopet tako zmagovito vzpostavljena, ostane trajna, trdna, živa. Ljudske sile naj se strnejo okoli novega gubernerja in voditelja, strankini spori naj prenehajo in vse stvari naj se rešujejo po strogo demokratičnih načelih, po katerih so vsi politični ljudje izvrševalci sklepov večine. Lausche je ljudski človek. Njemu bo samo v veselje, delati po volji vedno občutljive večine. On ima tenak občutek za ljudske potrebe in uho za ljudske želje mu vedno pravo pove. Povezan z množicami bo imel trden temelj za odskok naprej, na najvišja

mesta v federalni vladi, kjer ga želimo videti in ki mu jih že sedaj napovedujejo znanilci javnega mnenja, ki te dni oglašujejo Lauscheta kot enega največjih mož ameriške demokracije.

BESEDA IZ NARODA

Iz življenja na kmetih v Kanadi

Owen Sound, Can. — Eden največjih transportov poljskih delavcev, ki je pripeljal letos v Kanado iz Koroške, je prav gotovo oni od 1. julija. Vsi smo srečno dospeli v novo deželo, edino "Laputnek," ki je pred nami pot brisal po morju, se nam je izneveril sredi oceana, najbrže jo je popihal nazaj v Črni potok.

Bilo nas je okrog 700. Od teh 140 Slovencev. Že v pristanišču Halifax so nas grupirali po manjših skupinah od 5 do 15 fantov, ki smo bili določeni za posamezna mesta. Transport se je vedno manjšal. Od Toronta dalje smo se vozili že z rednimi osebnimi vlaki. Naša skupina je štela 14 fantov, ki smo bili določeni za Owen Sound, 120 milj severno od Toronta. Kar naenkrat smo se znašli na zadnji postaji. Tu so nas že čakali farmarji z avtomobili in dva uradnika delovnega urada. Vsi so bili o našem prihodu že prej pravčasno obveščeni. Ves potek sprejema so snemali na ploščo.

Ker nismo razumeli dovolj angleščine, vprašam uradnika, če morda razume nemški jezik. Vesel mi odgovori, da zna. Toda na vsako vprašanje mi odgovarja: "Ja, ja, danke achen." Dalje sem ga vprašal, če morda govori francoski. Zopet pridržil odgovor. Povprašujem ga to in ono, pa se me hitro iznebi z odgovorom: "Oui, oui monsieur, merci beaucoup." To je bilo vse znanje njegove nemščine in francosščine. Da se mu revanžiram, mu odgovarjam na njegova vprašanja v angleščini: "Yes, yes, thank you." Bila sva ravno takaj od zadaj, ko po hrbtu.

Ker smo bili določeni že po kartoteki posameznim farmarjem, ni bilo treba mnogo razgovorov, vendar je bila živahnost izredna, vsak je govoril po svoje. V tem trenutku sem mislil na gradnjo babilonskega stolpa, ko je Bog ljudem jezike zmešal. Po uradnem sprejemu smo urezali še tri slovenske pesmi: "Imam dekle v Tirolah," "Hribčki ponižajte se" in "Izidor ovčice pase." Naša lepa slovenska pesem nas spremlja res vsespovsod — od zibel do groba. Ves program sprejema in naše lepo petje smo lahko slišali že prvi večer po radiu.

V hipu se znajdem na avtomobilu kanadskega farmarja. Takoj se spustim z njim v pogovor. Da me je lažje razumel, sem krivil jezik in ga potiskal med zobe na vse načine. Vesel sem bil, da sva se razumela. Najprej sem ga vprašal, koliko ima krav, konj itd. in kako veliko posestvo. Počasi mi je našteval: 30 krav, 3 konje, telet in prašičev pa da sam ne ve koliko, vse poljske strome, posestvo veliko za štiri delavce. "In koliko delavcev nas bo?" mu vramem besedo. "Midva sama." Tiskoj se mi je zameril in nisem ga več izpraševal. Po glavi mi je rojilo vso noč 30 krav.

Vsakdo izmed delavcev zaposlenih na kmetih bi vedel danes že mnogo povedati o delu in življenju pri kanadskih farmarjih. Prestali smo najtežji čas, poletje in jesen. Da si boste mogli predstavljati delo in življenje na kmetih oni, ki ste drugod po Kanadi zaposleni, vam hočem danes in morda tudi še pozneje navesti nekaj primerov.

Čeprav smo bili po 16 dnevni vožnji iz Koroške precej utrujeni, smo morali takoj na delo.

Skoraj vsi smo dobili prvo delo v hlevu. Za tovariša Bertla Mar, bivšega gasilca, sem izvedel, da mu je dal gospodar že prvi večer golido v roke najprične molsti. Bertl je padel skoraj v nezavest, komaj je še izpregovoril: "Kaaaj, jest, mouzu, mouzu pa že ne mouzu, najsm dama, pa tud v Kanad ne bom, saj tu je žensku dajlu!" Kar v pristni dolejščini ga je zavrnil in postavil golido na tla. Odločen odpor je zalegel in Bertlu ni treba nikdar molsti krav.

Pri nas imamo stroje, vendar je treba molsti nekaj krav na roke, ker ni po vseh predelih hleva zračnih cevi. Ista usoda kot je Bertla, doleti tudi mene. Takoj drugi dan po prihodu dobim golido. Sprejemem jo brez odpora, čeprav nisem še nikdar v življenju molzel. V načrtu imam potratno časa. Molzem. Golido imam postavljeno na tleh, z glavo se upiram kravi v vamp, hrbet tesno naslonjen na cementno steno. Dobro sem ukovan. Rep pada po glavi, da je groza. Noge mi postajajo trde. Čas hiti. Vime je še vedno trdo in veliko, skoraj tal se dotika. Golida se počasi polni. Vlečem, da se potim, prstov skoraj več ne čutim. "Ja, vraga, saj bo že eno uro in tako malo mleka..." Tudi krava je že utrujena od nepremične stoji. Dovolj ji je tega, premakne nogo in ves moj trud je šel "po vodi." Molzel sem prvokrat in tudi zadnjikrat.

Prišla je žetev zelene kornje, odlična krma za krave. Hranimo jo v velikih zidanih silosih. Uporabljali smo nov stroj. Stroj je priključeno posevno korito, iz katerega padajo že povezani, po 3 metre dolgi snopi na voz. Začnimo! Traktor zaropota, da se zemlja strese. Vzporedno z njim konji vpreženi v voz ali tovorni avto z velikim podom. Voznik mora biti zelo previden, da vozi v pravi razdalji in da je pravilno usmerjeno korito na voz. Snopi padajo iz korita kot bi hruške tresel. Vsakega posebej je treba ujeti in ka položiti v vrsto na voz. Prične se prava borba. V trenutku se znajdem na tleh. Hitro se poberem, skočim na voz in zopet lovim. Odleti mi kupa, zbije mi očala, močno koruzno steblo me zadene iznad očesa. Kasneje opazim, da mi teče kri. Vedno hujše. Znajdem se zakopan v snopih, komaj pridem na svitlo, pravim "O. K." in borba se nadaljuje.

Pride prvi večer po žetvi. Ležem k počitku. Vso noč se premetavam po postelji in ne morem zaspati, lovim koruzne snopce in se jih otepavam. Zjutraj pogledam okrog sebe, postelja je vsa prazna, a krog nje pa vse polno "koruznih snopov." Žetev kornje traja tukaj polnih 14 dni kar zaporedoma, ker pomagajo farmarji drug drugemu. Za enkrat dovolj o tem, pa še drugič kaj o kravah in kako sva bila v poletnem času z Bertlom lačna in žejna.

Dežela kanadska! Ko je Bog ustvaril zemljo, je čisto pozabil na to veliko pokrajino. Vsa pustata kliča proti nebu: misere me! Drugače je bilo tedaj z našo slovensko domovino. Bog jo je ustvaril in blagoslovil z obema rokama. Res, prava nebesa so pod Triglavom, kot pravi Ivan Cankar. Toda danes jo moramo imenovati peklo pod Triglavom, ker ji vlada komunistična hudoba.

In slovenska Koroška, z lepimi jezери in hribi, pravi biser sveta. Mislim, da vsi člani našega planinskega društva "Forebec", ki smo sedaj raztreseni po vsej Kanadi, zelo tožimo po visokih hribih. "Vanderpuhar," Hribarjev France, ki si je priboril v zadnjem času odlično spričevalo hribolazca, in njegova sestra Marija ter sočlanica Mara morajo sedaj gledati mizerno kanadsko ravnino. Ambruščani: Janez, Tone in Ciril pa študi sanjajo o lepota planin. Ciril bi gotovo rad sita delal, pa pravijo obodari, da nimajo pravega lesa v Kanadi. Gotovo se bo lotil v prostem času kakšnega novega dela, ker sicer ne najde nikjer miru. Oprosti Ciril in glej, da boš vedno Janeza poslušal kot ti je mama naročila! Vse lepo pozdravljam in še posebno pa sedaj novodošla dekleta.

Levstek Ivan.

Zveza društev Najsv. Imena

Cleveland, O. — Seja Zveze društev Najsv. Imena se je vršila 31. oktobra pri fari sv. Vida. Na tej seji je bil sprejet važen sklep za vse člane. Prejeli smo namreč iz urada škofijske zveze društev Najsv. Imena pismo, v katerem vabijo vse svoje člane, da bi se skupno udeležili sv. maše v nedeljo 14. nov. ob devetih v škofijski katedrali na E. 9 St. in Superior Ave.

Pismo je pisal predsednik James C. Cannell in nam sporoča, da so sklenili na prošnjo škofa Edward F. Hobana, da se bodo skupno udeležili sv. maše in vsi člani skupno prejeli tudi sv. obhajilo. Mašo bo daroval sam prevzvišeni clevelandski škof Edward F. Hoban. Ta maša bo darovana za vse umrle člane društva Najsv. Imena. Ker je naša slovenska zveza društev Najsv. Imena včlanjena v tej clevelandski škofijski zvezi, zato je bilo soglasno sklenjeno na tej seji, da se tudi mi vsi udeležimo te maše in prejmemo skupno sv. obhajilo.

Dragi bratje, 14. novembra je druga nedelja v mesecu, ko člani dr. Najsv. Imena prejmemo skupno sv. obhajilo. V tem pismu je bilo tudi omenjeno, da se mora vsak član, ki bo navzoč, podpisati pri tej maši in na podlagi teh podpisov se bo videlo, koliko članov je bilo navzočih iz vsake fare. Lansko leto ob enakih prilikah je bilo iz fare sv. Lovrenca navzočih 70 članov, ali več kot od katerekoli druge skupine; drugi so bili Madžari, ki jih je bilo 50 itd.

Torej člani naših slovenskih društev pridite v velikem številu prihodnjo nedeljo ob devetih v škofijsko cerkev k sv. maši in sv. obhajilo skupno darujemo za naše pokojne člane. (Po maši gremo kar domov, ne bo zajtrka, kot je bilo prej v navadi). Ker je bila ta naša seja zelo važna, zato bo zapisnik priobčen pozneje.

Anton Meljač.

Literarni večer v spittal-skem taborišču

Spittal, Austrija. — Naši begunci v Spittalu so v nedeljo 19. septembra zvečer priredili literarni večer, na katerem so brali svoja lastna dela begunski pesniki in pisatelji. Nastopili so tudi zastopniki mlajšega rodu.

Navzoče je najprej pozdravil visokošolček-begunec KOVACIČ ERIK in med drugim izjavil: "V času, ko bi človek kot Cankarjeve Kurent razjokalo, ko odhajajo naši ljudje na vse strani sveta, smo se zbrali, da še enkrat poročamo v duhu domov, kjer danes zasužnjena domovina nima niti tople besede kaj šele kruha za tiste, ki nočemo vključiti sužnje rane nasilju in zmoti. Pojdimo za kratke trenutke domov, morda bomo lažje nadaljevali svojo romarsko pot pokore po tujem svetu! Pojdimo za hip domov, da nas bodo pozdravile naše ljubke cerkvice po grških,

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Pa je malo zaškrpalo in ga je h... vzle... poje neka pesem. In tako je tudi naš škaf močno zaškrpalo, zastokal, vijaki zadej so zapenili vodo in reko se je:

Odrin, odrin, odrin
 od kraja preč,
 ne boš me vidla
 ljubca več...

Naj bo lepa le tujina, lepša ni kot dom je moj...

ali pa:

Umreti ni mogla stara Sibila, da so ji zdoma prinesli prsti.

To je rojstna domovina... Ko bi človek naprej vedel, da mu bo tako težko drugje, da domovine ne bo mogel pozabiti, je ne bi nikoli zapustil. Pa ne misli na to, ker si ne more predstavljati, kaj bo občutil. Tudi drugim ne verjame, če mu povedo, da se mu bo tožilo po domu. Mlademu se res ne, ker se je uživel v novo življenje. Ampak, ko pa človek dozoreva v tujini, ko mu sneg pobeli glavo, se rad vsega in se zazre skozi okno. Gleda in nič ne vidi. Vidi samo z dušnimi očmi v rojstni kraj, v svojo mladost. Pred dušnimi očmi se mu postavi podoba domače vasi in ozkih polj in pašnikov in gozdov. V slednji žilici občuti nebrzdano željo po logih in potokih, po pisanih tratih in livadah, ki niso nikjer tako nebesko lepo pisane, kot so domače. Skozi okno gleda in hoče v enem potirku izpti vso lepoto, ki se je še spominja.

Z dušnimi očmi gleda, kako cvetlice razgrinjajo popke, listek za listkom, tako počasi kakor zramežljivo dekle svojo obleko. Z dušnimi očmi gleda skozi okno, pa se sam sebi zazdi kakor oslepljen ptič, ki ne more najti svojega gnezda...

Vedno bolj smo se odmikali od slovenske zemlje. Dolgo, dolgo sva stala z novim prijateljem na zadnjem delu ladje in gledala — domov. Bilo je že pozno popoldne in sonce je zbralo vse svoje moči in prelepo obsevalo mesto in hričke in vse na obrežju. Kot bi hotelo, da bi odnesla najlepšo sliko teh naših krajev v tujino. Z očmi sem izrezljal to čudovito sliko in jo spravil v škapulirček. Edino, kar sem nesel s seboj v daljno tujino.

Kar je, je... Nekje na ladji se oglašila močan zvonec. Nek mornar nam pove, da bomo zdaj dobili večerjo. Kje, neki, nam bodo pogrnili, ko pa nisem videl nikjer kakih miz? Kje nam bodo postregli z večerjo? Kmalu sva zvedela. Na krovu je bila majhna hišica, ki je služila za kuhinjo. Tam je dobil vsak nekaj posode in kdor je lačen, so rekli, naj stopi v vrsto in kuhar bo dal vsakemu porčijo v posodo. Kriz božji, sem mislil. Torej sami si bomo morali po jed. Ni čudno, če so tako malo računali za vožnjo. Sami si bomo postiljali, sami hodili po menazhi, menda tudi sami posodo pomivali. Kakšna potreba pa je to?

Nekoliko sram me je bilo, ko sem stopil v vrsto. Saj ne bi šel, pa se mi je zdelo, da za menoj ne bodo nosili in tudi najbrže ne poznajo take navade, da bi človeka silili, da bi jih moral najopomniti; kako ste že prej rekli? Če bi me moji ljubljanski prijatelji videli, kako sem stal tam v vrsti s posodo v roki in čakal na večerjo, bi se bili od smeha razprli. Toda tukaj na ladji smo bili vsi eno, noben gospod, noben več kot drugi, vsi potniki, vsak s svojim žolodcem, ki je zahteval svoje.

Prva večerja na ladji mi ni šla posebno, potem sem se pa privadil, vrsti in košti...

(Dajle na 3. strani)

JANUS GOLEC:

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih

Veržjke so govorile med seboj od tedaj, ko je izročil Ropoša strelec Francu Čopori zastavo čete, da mu je izrekel s tem že v naprej pripravljenost: sprejeti ga za bodočega zeta. Naj je bilo s temi govoricami tako ali tako, istina je, da je bil mladec Franc ob vsaki priliki pri Ropoševih. Pri nedeljskih obiskih cerkve mu je krasila mladeniška prsa šopek, katerega mu je podarila Ropoševa Vida. Da bi se bil kosel kateri drug Veržjec s Francem pri Vidi, ni bilo niti govora. Samo posebi je prišlo, odlikovanje z zastavonošo je še potrdilo javno mnenje člega Veržjca: na Ropoševini ne bo gospodaril ob Vidini strani nikdo drugi kakor Čoporov Franc.

Kaj je bil Franc Vidi in Vida Francu, o tem so kramljali večkrat Ropoševa mama Magdalena s svojim možem, predno sta zatisnila pozno zvečer od dela trudne oči.

Par let je korakal Karl Ropoša ponosno na čelu svoje čete pri paradah pred cerkvijo in pred zbrano srenjo ob raznih slovesnih prilikah ter vežbah. Turkom in Krucom ob Muri na štajerski strani najbližji Veržej je užival precej časa mir pred vpadi. Radi tega so bili tudi strelci bolj za okras, a vendar so hodili z zavest, da bi se postavili za slučaj kakor nevarnosti v bran z zadnjim utripom srca za življenje in imetje člega Murskega polja.

Pod peruti angela miru si je Muropolje kmalu opomoglo. Kmetje so se okrepili glede stanja živine, poljskih pridelkov in suhega denarja.

Mure si v taistih časih ne smemo predstavljati kot nekak ocean, preko katerega bi se ne upal nikdo iz štajerske strani na madžarsko in obratno. Ne, ne! Obstajali so živahni stiski ob priliki cerkvenih slovesnosti in ob sejmskih dnevih. Prekmurci, šibani od turške in krucevske prebride usode, so rabili vsak čas marsikaj, kar so dobili za gotov denar in izmenjavo le pri tedaj precej zalozenih Muropoljcih in posebno še v Ljutomeru. Trgovanje med obema bregoma Mure je bilo kljub kručevski opasnosti v polnem teku. So bili tudi po Prekmurju tlačani in slobodnjaki, ki so nekaj pomenili na žepu in imetju.

Obče znan je bil tedaj po Murskem polju kot živinski prekupec Jurij Grdnja iz Bakovec v današnjem Prekmurju. Pojavljali se je po vseh štajerskih obmejnih sejmih v spremstvu ogrskih mešetarjev ter kupoval konje in govejo živino. Plačeval je v gotovini in bil dobrodošel na vsakem sejmu, ker se ni vlekel pri repu za par grošev kakor razni drugi "gretarji", živinski barantači za oddajo v rejo ali prirejo.

Če ni bilo sejmov se je ogla-

šal Godrnja po boljših hišah, kjer je kupoval le prvovrstno blago za ogrska sejmista. Radi vsi brez izjeme in ne ozirajo se na starost in spol. Znal je povedati masikatero o Krukih, kako godejo ogrskim plemenitim pijavkam že nekaj let krvavi čardaš, katerega označja vnaprej rdeči petelin. Načudena pripovedovanja o uspešnih bojih zoper gospodo so glasila ušesa štajercov. Vsi so prirejali, da imajo Kruki prav. Prebili so se s silo do svobode in so že takorekoč — značeni z grščaki, saj je vendar grof njih kralj! Kdo ne bi bil Kruki, ki po dnevu spi ter smrdi brez vsakega dela in napora; v noči je, pije, pleše ter ljubi do popolne razuzdanosti in si pljuvne v roke za boj, rop in požig, ako ga vzdrami tu in tam iz lahkoživja poveljnikov ali kraljev klic. Kruke je sicer tolovaj, pa kaj, mar ni li pred njim ropal gospod sam in sedaj opravlja tavarbarski posel oba v tovarstvi.

Se zapel je s svojim spremstvom katero kručevsko v madžarskih zategljajih in tako podžgal poslušalce, da bi jo bili vsi najraje udili za njim preko Mure in pomnožili tabore Krucev.

Godrnji so stregli na kupčijskih potih po Murskem polju z izbrano jedjo in pljačo. Nečeval je po najboljših hišah v perneah in je moral zasmrdeti pri mizi, sicer bi ga bilo vse poslušalo z napeto pozornostjo do ranega jutra.

Stari očanci so trdili o Jurjevih barantah, da so lažnive ali vsaj znatno pretirane. Te cencirije glede trgovčeve verodostojnosti so zavračali mlajši z upravičeno trditvijo, da niso stari modrijaši preko domačega pragu že leta in leta niti pogledali, kaj šele, da bi se upali preko Mure h Krucom!

Celo stotnik Ropoša, ki je bil parkrat v gostih pri Godrnji v Bakoveh, je bil resnega mnjenja, da pomeni možakar nekaj med domačini, kar se tiče imanja in ugleda. Če je malodane doma v sami Budimpešti, bo že znal, kaj se godi po Madžarskem in kaka je kručevska muzika.

Samo cigani Brapdiči, potpuhi po Prekmurju in Murskem polju, barantači s kljuse, piskrovezi in tatovi bolj nogo vsak Gruc, so nekaj lagali o Godrnji in njegovi družbi. Itak ni verjel nikdo ciganskim blebetam, da bi bil Jurij Godrnja "oberkruce", ali kolovodja vse prekmurskih tolovajev. Obiski štajerskih sejmov ter imovitejših hiš so mu le krinka za vohunstvo, katerega vrši po nalogu kralja Krucev, ki bo pridivjal prej ali slej s celo družalo nad lakoverne Slovence. Vsi so branili Godrnjo češ: cigan je cigan! Na štajerski strani je naprostonik Krucev; na Ogrski hujši od Kruca! Črni in grdi Jurja, ker ta dviga čene konjem in je že par let sem naravnost onemogočil s poštno barantnostjo ciganske mešetarije in goljufije.

(Dalje prihodnjik)

Vas muči revmatizem?
Mi imamo nekaj posebnega
proti revmatizmu. Vprašajte
nas.

Mandel Drug
15702 Waterloo Rd.
slovenska lekarna

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Sopke in cvetlice lahko
brzjavimo na vse kraje
Albin in Fred Thomas
(Tome), lastnika
15800 Waterloo Rd. — IV 3200

VESTI
IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

udarca proti izobraževanju duhovnikov. Torej le korak za korakom; to pa dosledno.

PREDRZO UČITELJICO IMAJO NA KOPANJU. — Ali ni to predrznost, če si upa v "novi" Jugoslaviji učiteljica otroke siliti, da morajo hoditi k verouku? In vendar beremo v "Lj. pr." 9. septembra, da imajo tako učiteljico, Francisko Klanjšek, na Kopanju pri Grosupljem. Ta je zahtevala v svojem razredu in v razredu druge učiteljice, da morajo otroci prineesti potrdila, da bodo hodili h krščanskemu nauku. To je tako pohujljivo v Titovini, da so to učiteljico javno napadli v glavnem glasilu komunistične stranke. Vsak učitelj ima pač dolžnost agitirati v šoli za komunizem, gorje mu pa, če skrbi, da bi otroci hodili k verouku. Taka je svoboda za železno zaveso.

DR. PIRKMAJER, NEKDANJI PODBAN v Ljubljani je doživel v ameriški coni Nemčije, da ni dobro, če se kdo bori proti komunizmu. Imenovani je bil od Nemcev odpeljan med vojno v Dachau. Po prihodu Amerikancev se ni upal vrniti v Jugoslavijo, ker je tam zadrževal Tito. Čeprav je bil moč liberalnega mišljenja in eden vodij liberalne demokratske stranke, vendar ni hotel ukloniti hrba pred komunisti. Ostal je v Nemčiji in postal profesor in celo sektor na univerzi za razseljene osebe v Muenchen na Bavarskem. Tam so seveda vsi profesorji delali in učili proti komunizmu. To je hotela Jugos-

slavija preprečiti in je svoj namen tudi dosegla. Naenkrat je zahtevala od Amerikancev Pirkmajerja kot kolaboratorja z Nemci (čeprav je bil v Dachau). Amerikanci so ga na zahtevo Titovo res zapirili in začeli z vsjo počasnostjo preiskovati, ali drže jugoslovanske obdolžitve. Po devetih mesecih so doznali, da je očitno krivično in so ga izpustili. Toda v tem času je bilo tudi te univerze konec in titovci so dosegli svoj namen.

IMENOVANJA V MARI-BORSKI ŠKOPLJI. — Vladimir Bobek, frančiškanec je bil imenovan za kaplana pri sveti Trojici v Slovenskih goricah. Albin Klanjšek kapucin je bil imenovan za kaplana pri sv. Rupertu v Slovenskih goricah. Janez Kollednik, trapišt, je imenovan za župniškega upravitelja pri sv. Vidu nad Valdekom. Nekdanji opat trapištov Pij Novak je bil imenovan za duhovnega pomočnika v šmartnem ob Paki. Podpečan Srečko, kaplan v Slovenskih Konjicah, je bil imenovan za župniškega upravitelja v Makolah.

Ta imenovanja raznih redovnikov živo vpijejo, kako so sedanji mogočnjaki poskrbeli, da ne bi mogel noben samostan več uspevati. Redovnike so razgnali na vse strani. Tudi tu se vidi tista taktika: polagoma razgnati, kar je krščanskega.

SE ENA O TRAPISTIH. — V Rajhenburgu ob Savi so imeli redovniki trapiști, ki so eden najstrožjih redov v katoliški cerkvi. Vse v imenu velike jugoslovanske partizanske svobode.

LITERARNI VEČER V SPIT-
TALSKEM TABORU

(Nadaljevanje s 2. strani)

pesem **MARJANA JAKOPIČA**, ki je s svojimi najnovejšimi pesmimi pokazal napredek v tehniki in izražanju. Tudi najnovejše pesmi **FRANČKA KOLARICA** so bile globoke in umetniško zrele izpovedi trpečega slovenskega človeka. Psihološko globoka črtica salezijanca g. **MERNIKA "Krivda"** iz dijaškega življenja v zavodu pred vojno kaže dobro realistično opazovanje in razumevanje mladeniške duše. Na koncu so nas navdušile odlične pesmi akademika iz Gradca **ERIKA KOVAČIČA**. Njegova odlična pesem "Šenklaški zvon," ki je tudi ameriškim rojakom znana iz lista Ave Maria, nam je pričarala dom in nas spomnila na belo Ljubljano. Zdi se, da je omenjena pesem ena najlepših o naši prestolnici v slovenskem pesništvu.

Ljubitelji slovenske besede so

varne se je Jugoslavija seveda brž polakomnila in jo trapištom vzela. Ti so lahko ali, kamor so hoteli, mogli pa so tudi tam ostati na prejšnji svoji lastnini kot delavci. Tako nekateri sedaj res delajo v tisti tovarni kot delavci. Imajo pa skupno hrano. "Lj. pr." piše s strašnim pohujšanjem, da je baje neki trapišt Ludovik Mohorko, ki je delovodja v tej trapištom ukra-

Metlikovič Aleksander.

Črno zlato

Že celo stoletje je premog glavno gorilno sredstvo svetovne industrije. Brez njega bi ne bilo mogoče topiti železa, ne poganjati parnih strojev; le malo tovarni bi moglo sploh še obratovati. Električni tok za domačo uporabo in industrijo pridobivajo večinoma iz premoga, saj vodne sile ("beli premog") ni povsod dovolj. Premog je vsekakor še vedno najvažnejša surovina v novodobnem gospodarskem življenju.

Skozi dolga leta je premog služil v prvi vrsti za kurivo. Bil je vir toplote in električnega toka. Ostale proizvode, ki se tvorijo med gorenjem premoga, to so: ter, koks, amonijak in še mnogo drugih, so smatrali malone za neprijetne pojave in so jih metali proč, kvečjemu da so jih morda porabljali v nepomembne svrhe, kot je na pr. tlakovanje cest itd. Šele pozneje so odkrili, da vsebujejo ti odpadki, posebno ter iz črne premoga, dragocene surovine za kemično industrijo.

Iz tera — tvarina, ki nastane pri proizvodnji plina — katerega so nekoč odvažali na smetišča, se je danes posrečilo kemikom pridobivati zdravilne tablete, barve, umetna gnojila in še druge vrednostne tvarine. Premog je mogoče neposredno pretvoriti v živila, predvsem v mast, katero danes gladijoči svet tako zelo potrebuje. Že leta 1938 so v Nemčiji postavili dve tovarni, kjer so pretvorili premog v tvarine, iz katerih je nato bilo mogoče izdelovati mast. Proizvodnja vseh teh dveh tovarni je znašala 20.000 ton na leto. Lahko rečemo, da je med vojno prihajal znaten del nemških obrokov masti ravno iz rudnikov v Porurju.

Tudi v Veliki Britaniji so poskušali z raziskovanji, ali bi se moglo premog pretvoriti v tvarine, katere so danes še bolj potrebne. Iznašili so postopek za neposredno pretvorjenje premoga v petrolej in diesellovo olje. Prvotno je ta projekt trčil na trdovraten odpor, toda v kritičnem vojnem času so tovarne dobavljale 227.000.000 l goriva za pogon letal na leto kakor tudi na tisoče ton olja in voska.

Iz premoga je mogoče pridobivati tudi lepe novodobne tkanine. V Angliji bo prišlo kmalu na trg novo sukno, o katerem se trdi, da je zelo toplo in pa varno pred molji, da se ne mečka in ne uskoči pri pranju. Surovino za izdelovanje tega su-

kna pridobivajo iz premoga. Premog vsebuje kot glavne sestavine ogljik, vodik, kisik, dušik in žveplo. Vse te sestavine pa tvorijo v nešteti različnih sestavih in skupinah surovine za proizvode, ki jih rabimo v vsakdanjem življenju, kot je n. pr. gumi, škrob, slad, itd.

Stanje novodobnega raziskovalnega delovanja po kemičnih laboratorijih ne dopušča nobenega dvoma, da bo v bodočnosti mogoče iz najmanjših ostankov premoga pridobivati koristne stvari.

BELO DOBIJO

Službo dobi ženska

Za splošno čiščenje. Bela.
Pokličite PO 6821.

MALI OGLASI

Superette-Self Serve
For Sale

Fully equipped, 8x8 meat cooler, 2 meat cases, meat saw, grinder, 3 scales, cube slicer, 2 blocks, 2 self serve open refrigerators cases, 2 frozen storage cases, latest new shelving, register, 2-C licenses, many other items. Well established 6 years. By present owner. Price \$11,500 plus inventory. Must sell due to ill health.

If interested to buy, leave name and address at the office of this paper. —(223)

Stanovanje iščejo

Tri odrasle osebe iščejo primerno stanovanje. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče po 5 uri zvečer EX 0474.

(221)

Gostilna naprodaj

Naprodaj je gostilna z D-5 licenco, obrata nad \$5,000 na mesec. Sedanji lastnik jo ima 12 let. Prostor za 170 oseb, prej bo. Lastnik je onemogel. Pokličite Fred Meek KE 2172. (x)

Harmonika naprodaj

Ima 120 basov, plano harmonika, po zmerni ceni, v jako dobrem stanju. Pokličite UT 1-3955.

(222)

Znamke!

Jugoslovanske znamke
prodajaAugust Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu

(Tues.-x)

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za
vaše domove, avtomobile
in pohoštvo.

17400 E. 42nd

18115 NEFF ROAD

AID TO NATURE—This 70-year-old jeweller, Frank E. Freeman, of Rhinelander, Wis., whose livelihood depends on close work, turned to cellophane tape to support his eyelids when the muscles failed. He leaves the tape in place three days at a time, even at night. The lower eyelids, he says, come up to meet the raised upper lids when he sleeps.

Hitri natakarij. — Na sv. Marka trgu v Benetkah so se nedavno vršile svojevrsne tekme. Kajti tekmovali so med seboj natakariji na drsalkah (rollerskates), ki s plandnji v rokah tekmovali, kateri bo prvi prišel na cilj in tako dosegel naslov "prvega natakarija v Benetkah." Ti natakariji so bili že zmagovalci pri serviranju gostov v pešhoji in sedaj pa se morajo izkazati še na drsalkah.

DO YOU GET ENOUGH
VITAMINS?

You can't eat and look your best unless you do. If you are in health, you have to make the following test of our diet:

Get a package of daily One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for thirty days. If you are not satisfied your diet will cost you money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark:

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

KING LABORATORIES, INC.

Indianapolis, Indiana

V BLAG SPOMIN

OB 30-LETNICO SMRTI NAŠEGA DOBREGA
OČETA IN SOPOGA

Anton Mihelčič

ki je umrl 9. novembra 1918

S poudarjeno hvaležnostjo in velikim spoštovanjem se danes
zamisljamo v ono radostno in spono stran življenja, katerega smo
preživeli v našem kratkem življenju. In spomin na njega nam je
drag in prijeten ter ostane enak še na mnoga leta.

Družina MIHELČIČ

Cleveland, O. 9. novembra 1948.

Izgubljeni svet

ROMAN

Omenil neko belo zver, menda sesaleca, ki je v temi izločala jasno vidno fosforescenčno svetlobo, ter orjaško črno vešč, katere pik smatrajo Indijanci za jako strupen. Razen tega popolnoma nepoznanega živalstva je bila planota izredno bogata na sicer znanih prazgodovinskih živalih, izmed katerih segajo nekatere v zgodnjo jursko dobo. Omenil je med njimi orjaškega, pošastnega stegosavra, ki ga je samo enkrat videl g. Malone ob napajališču poleg jezera in ki je bil tudi naslikan v risanki pustolovskega Amerikanca, kateri je prvi obiskal nepoznani svet.

Popisal je potem še iguanidone s pterodaktili, prva čudeša, ki so ju srečali raziskovalci. Na to so poslušali z grozo navzoči o hudem mesojedcu dinosavru, ki je ponovno preganjal posamezne udeležence raziskovanja, in je najstrašnejši izmed vseh nestvorov, ki so jih srečali. Slednjič je pripovedoval profesor o divjem, orjaškem ptiču, phororachus, in velikanskem losu, ki še živi na planoti. A najbolj je zanimalo in navdušilo množico popisovanje skrivnosti Sredinskega jezera. Človek se je kar moral včepniti in se prepričati, da ne sanja, če je poslušal treznega, vedno strokovnega učenjaka, ki je suho, brezstrastno pripovedoval o grozovitih trookih riboglašnicah in velikanskih povodnih kačah, prebivalkah tega začaranega jezera. Dodatno se je še pomladil profesor pri izjavah, da v čudni naselbini človeških opic, ki se lahko smatrajo za višjo razvojno stopnjo v primeri z javanskim pithecanthropom (pokončnjakom), in se torej bolj, kakor vse poznane oblike, približajo domišljenemu bitju — pogrešanemu členu v razvojni verigi med človečnikom. Naposled je povedal profesor Summerlee ob splošni veselosti o duhovitem, a jako nevarnem zrakoplovnem izumu profesorja Challengerja ter sklenil svoje, nad vse pomembno predavanje s poročilom, kako se je odboru slednjič posrečilo, povrniti se v civilizirani svet.

Splošno se je mislilo, da je s tem spored zaključen ter bo samo sprejet pa pozdravljen istimi izjavami pa pričakuje, predlog zastopnika upsalske

univerze, profesorja Sergiusa o čestitanju in zahvali; toda kmalu je postalo jasno, da ni seji nikakr sojen tako miren zaključek. Že prej tekom vsega večera so se slišali odklonilni medklici, zdaj pa se je dvignil v sredi dvorane dr. James Illingworth iz Edinburgha. Dr. Illingworth je vprašal, ali ne bi bilo umešno, preden se sprejme sklep, predlagati še neki popravek.

Predsednik: "Seveda, sir, če se vam sploh zdi popravek potreben."

Dr. Illingworth: "Svetlost, popravek je potreben."

Predsednik: "Potem pa prosim, da ga takoj predlagate."

Profesor Summerlee (plane na noge): "Dovolite pripomniti, svetlost, da je ta človek moj osebni sovražnik, od kar sva imela v "Quarterly Journal of Science" spor o resnični naravi bathybiusa."

Predsednik: "Zalibog, se ne smem vmešati v osebne zadeve. Gospod dr. Illingworth, vi imate besedo."

Radi neprestanega ogorčenja pristašev raziskovalcev so bile dr. Illingworthove opazke dokaj slabo slišne. Nasprotniki so ga celo ponovno poskušali potisniti, da bi sedel. A bil je jako močan človek in imej jako močan glas, tako da je prekril razgrajalce in srečno končal svoj govor. Jasno je bilo, čim je vstal, da ima v dvorani dokaj prijateljev in enako mislečih, čeprav so tvorili samo manjšino poslušalcev. Lahko se reče, da je varovala pretežna večina občinstva pozorno nepristranost.

Dr. Illingworth je pričel svojo pripombo z izjavo, da visoko ceni znanstveno delovanje profesorja Challengerja in profesorja Summerleeja. Globoko je obžaloval, da se hoče videti katerokoli osebno sovraštvo v pripombah, ki jih mu je narekovala edin želja, ugotoviti varnem zrakoplovnem izumu profesorja Challengerja ter sklenil svoje, nad vse pomembno predavanje s poročilom, kako se je odboru slednjič posrečilo, povrniti se v civilizirani svet.

Splošno se je mislilo, da je s tem spored zaključen ter bo samo sprejet pa pozdravljen istimi izjavami pa pričakuje, predlog zastopnika upsalske

dvomne. Ali je to razumno? ("Klici "Je," "Ni," prekinjajo govor za dalj časa. Od poročevalske mize se sliši, kako roti profesor Challenger predsednika, naj mu dovoli dr. Illingwortha vreči na ulico.) Leto dni poprej je trdil en sam mož neke stvari. Zdaj rdiho štirje možje druge in še bolj čudne stvari. Kako naj bodo s tem nepobitno pokazane popolnoma neverjetne izjave, ki pomenijo naravnost revolucijo v znanosti? Tudi v zadnjem času niso redki slučaj, da se povrnejo potovalci iz nepoznanih dežel s poročili, ki so jih vse preneglo smatrali za čisto resnico. Mar hoče tudi londonski Zoološki inštitut priti v slični položaj? Recimo, da so člani odbora, kateremu so naložili preiskavo, nedvomno značajni ljudje. A človeška narava je prav zamotna stvar. Tudi profesorji iz častihelpnosti lahko zaidejo na siranpota. Kakor večje letamo vsi radi proti luči. Tudi lovci prav radi posekajo s svojimi zgodbami vse tekmece in novinarji z veseljem vedno poročajo

jo nenavadne stvari, četudi morajo včasih pobarvati dejstva z lastno domišljijo. Kratkotomalo, vsak član tega odbora je imel lahko svoje posebne vzroke, razpohovati dosežene uspehe. ("Sramota! sramota!") Dr. Illingworth izjavlja, da nikogar ni hotel žaliti. ("A vendar žalite!" — govornik je zopet prekinjen.) V potrdilo teh čudežnih povesti predloženi dokazi so jako pišli. Kaj so nam pokazali? Nekoliko fotografij. Kako naj smatramo v dobi sedanjih spretnih tehniških pripomočkov te fotografije kot dokaz? Kaj pa še imamo? Zgodimo obegu in plezanju po konopcu, katero seveda ni dovolilo s seboj vzeti izdatnejših dokazov. Ta povest je iznajdljiva, a ni prepričevalna. Slišali smo, kako pravi lord John Roxton, da ima phororachusovo lobanjo. Moram pač povedati, da bi rad videl to lobanjo."

Lord John Roxton: "Menda me nimá ta-le možakar za lažnika?" (Razgrajanje).

Predsednik: "Mir! Mir! Dr. Illingworth, naprositi vas mo-

ram, da zaključite svoje opazke se je posrečilo preprečiti splošno razgrajanje. A nenadno je vse nehalo, utihnilo in za-

veliko povedati, svetlost, a se pokorim vaši zahtevi. Predlagam torej dodatno, naj se profesorju Summerleeju izrazi zahvala za zanimivo poročilo, vsa zadeva pa se naj proglašajo še nedokazano in se vnovič izroči širšemu ter kolikor mogoče zanesljivejšemu preiskovalnemu odboru."

Težko je popisati zmedo, katero je sprožil ta popravek. Velik del poslušalcev se ni strinjal s tako žalitvijo raziskovalcev in je dal duška svoji nevolji z glasnimi odklonilnimi medklici: "Za to ne bomo glasovali!" "Ven z njim!" Nasprotno so pozdravljali predlog drugi nezadovoljnejši — in priznati je treba, da so bili dokaj številni — s kričanjem: "Mir!" "Predsednik, kje ste!" in "Proč s slepomišljenjem!" V zadnjih klopih je prišlo do pretepanja in dija-kimedicinci, ki so zasedli ta del dvorane, so pridno vihteli pesti. Samo ublaževalnemu vplivu večjega števila navzočih dam

vladal je popoln molk. Na govorniški stolici se je prikazal profesor Challenger.

Dvoboj kanalkov. — Med tem, kdaj na Kitajskem divja neprestana civilna vojna, pa je kakih 1.000 ljubiteljev ptičev priredilo enodnevni turnir kanalkov dvoboj v Shanghaiu. Na sliki vidimo dva lastnika kanalkov, ki vsak svojega borce opazujejo v dvoboju. Dva nasprotna kanalka se tako dolgo obdelujeta s kljuni, da eden omaga ali če ga njegov gospodar umakne iz dvoboja. Dober kanalek-bojovnik je cenjen na \$25 ameriških dolarjev.

1880

1948

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul naš dober in skrbni oče

Louis Kosmač

ki je po daljši bolezni ter previden z svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 9. oktobra 1948. Dragi pokojnik je bil rojen dne 29. junija 1880 v vasi Stebelje, župnija Moravče.

Pogreb pokojnika se je vršil 12. oktobra iz Frank Zakrajšek in Sinovi pogrebne zavoda v cerkev sv. Vida. Po pogrebni sveti maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Franc M. Baraga, smo ga položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

Na tem mestu se želimo zahvaliti č. g. Rev. Victor N. Tomcu, ki je pokojnika prevel z svetimi zakramenti. Naj mu dobi Bog za to obilo poplača.

Dalje se enako iskreno zahvalimo č. g. Rev. Francis M. Baragi za opravljeno sveto mašo zadušnico in pa druge pogrebne molitve. Tudi njemu naš iskreni Bog plačaj.

Naša iskrena zahvala vsem onim, ki so poklonili toliko lepih venec ter okrasili dragega pokojnika, ko je počival na mrtvaškem odru.

Enako naša iskrena zahvala vsem onim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj duše pokojnega.

Dalje hvala vsem onim, ki so dali na razpolago svoje avtomobile na dan pogreba povsem brezplačno.

Našo zahvalo vsem onim številnim, ki so pokojnika kropili ter molili za mir in pokoj njegove duše; prav enako vsem onim, ki so se udeležili svete maše ter potem pokojnika spremili na njegovi zadnji poti vse do njegovega groba.

Dalje zahvala društvu Vodnikov venec št. 147 SNPJ za vso pomoč in naklonjenost.

Zahvala pogrebni zavodu Frank Zakrajšek in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso prvovrstno poslug, ki so nam jo dali.

Končno zahvala vsem onim, ki so nam kaj na en ali drugi način kaj pomagali ob smrti dragega očeta in še enkrat: Prav iskrena zahvala vsem skupaj.

Vi pa, naš ljubljani in skrbni oče, počivajte v miru in lahka Vam naj bo ameriška gruda, duši Vaši blagi pa večni mir. Naj Vam dobi Bog povrne za vse Vaše trpljenje in žrtve, ki ste jih doprinesli za nas.

Kako pozabit to gomilo, kjer Vaše blago spi srce, ki nam brezmejno vdano bilo ves čas do zadnjega je dne.

Zalujoči ostali:

JOSEPH A. MAJCE, LOUIS F., EDWARD J. KOSMAČ, sinovi
ELIZABETH A. poročena SMOLE, hči
FRANCES MAJCE, JOSEPHINE KOSMAČ, sinahi
JOSEPH SMOLE, zet
VNUKI in VNUKINJE

Cleveland, Ohio, 9. novembra 1948.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—In najhujše šele pride

Pošiljanje MOKE IN PAKETOV Z ŽIVEŽEM V JUGOSLAVIJO

Od zdaj naprej pošiljamo moko v Jugoslavijo po dveh cenah, dajajoč s tem na razpolago pošiljatelj, da pošljejo svojem moko s plačano dostavo do Reke ali pa do MESTA PREJEMNIKA (do hiše).

CENE MOKE SO:

1) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$9.00

Prevoz do REKE IN ZAVAROVANJE za polno izgubo (total loss) do mesta prejemanja je vračunano v gornji ceni. Prejemnik mora v tem slučaju sam plačati stroške prevoza od Reke do svojega bivališča.

2) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$13.00

V ceni so vračunani vsi stroški za zavarovanje proti polni izgubi (total loss), kot tudi stroški prevoza od Reke do NASLOVA PREJEMNIKA kjerkoli v Jugoslaviji, tako ne bo prejemnik plačal nobenih stroškov, ko prejme moko.

Naša moka, ki jo dobavljamo od poznane firme "GENERAL MILLS," je prvovrstne kvalitete, vsebujejo visoko količino proteina, najmanj 13%.

STANDARD PAKETI za naročitev naših NOVIH Standard paketov, vprašajte za cenik in naročilne liste (Order Forms). Dostava moke in Standard paketov je garantirana. V slučaju izgube pošiljke, vrneemo denar.

PO OBEH CENAH POŠLJEMO ISTO KVALITETO MOKE, KATERA JE SEDAJ PAKIRANA V IZREDNO MOČNE VREČE (OSNABERG BAGS) ZA IZVOZ.

Ena oseba lahko pošlje z isto ladjo največ PET VREČ MOKE in to na pet različnih oseb v Jugoslaviji.

Opozarjamo, da postane vse blago po naročilu Vaša last, do čim smo mi samo posredovalci med pošiljateljem in tukajšnjimi oblastmi. — Ček in Money Orders naj se glase na "DOBROVOLJNI ODBOR."

URADNE URE: Vsak dan od 9 zjutraj do 5 zvečer. V nedeljo in ponedeljek je urad zaprt.

DOBROVOLJNI ODBOR

245, West 18th Street

New York 11, N. Y.

Telefon: Watkins 4-9016

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podpora organizacija v Ameriki... Posluje že 52. leto

Članstvo nad 40,000
Premoženje nad \$6,000,000

Solventnost K. S. K. Jednota znaša 129.91%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, svarjamo se pri najboljši, poštenosti in nadovalni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer so lahko svarjeni na smrtnino, rane poškodbe, operacije, smrti belami in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema molitve in šenske od 18. do 20. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmočnejše vrste certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh in svet. Če bi niti član ali članica ne mogla in ne mogla katoliške podpora organizacije, potrebuje se in pristojni takoj.

Za poštene in zavarovane in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevskih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.